

ရန်ကုန်ဘဝေ

ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ

တစ်ခြံတစ်ခါ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖူးခြင်း မရှိသေးသည့် စာအုပ်အားပစ်

စာရေးသူ၏ ဝန်ခံချက်

ဤအကြောင်းဖြစ်ရပ် အစအဆုံး တစ်ခုလုံးကို ရေးဖော်ပြရန် ယခင်က တစ်ခါမျှ စိတ်မကူးခဲ့ပါ။

သို့သော်...

ယခုမူ ဖွင့်မပြောချင်သော အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ ၏ လှုံ့ဆော်မှုအရ၊ စာရေးသူသည် ဤဖြစ်ရပ်ပေါင်းစုံ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ၏ ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကို ကျိုးစားဖမ်းစား ရေးမိပါသည်။ ။

ဤသို့ ရေးလိုက်မိခြင်းကြောင့် စာရေးသူ၏ စာကို တတ်သိကြကုန်သော စာတတ်ပရိသတ်ကြီးအနေဖြင့်-

အံ့အားသင့်လျက်၊ ပင့်သက်ရှိုက်ရှူ၍ ဪ ဘယ်လိုလူကြီးမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် 'လူဆိုသည် မှာ လူပါပဲကလား' ဟု တွေးမိပြီး တရားရသူ၊ တရားကျသူတွေ ရှိကြသလို...

ဒေါပွဆဲဆို စာရေးသူကို ရန်လိုကြမည့် သူများ လည်း 'ဒုနှင့် ဒေး' ပေါ်လာကြလိမ့်မည်ဟု စာရေးသူက သိသည်။ ။

ပေါ်ချင်တာတွေ ပေါ်လာကြပါစေ...

စာရေးသူအဖို့ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးက ရိုးနေပါပြီ။

တကယ်တော့...

စာရေးသူသည် ဤအကြောင်းဖြစ်ရပ်ကို ရေးမည် ဆိုသော်လည်း သမိုင်းသုတေသီများ ၊ သမိုင်းဆရာများကဲ့သို့ ခန့်ခန့်ညားညား မရေးတတ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။ ။

ထိုသို့ ရေးရန်လည်း ဘယ်တုန်းကမျှ စိတ်မကူးခဲ့သောကြောင့် အထောက်အထားတွေ၊ သက်သေခံပစ္စည်းတွေ၊ အချိန်နေ့စွဲတွေ မှတ်သားခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်းမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မပြုဘူးခဲ့။

သမိုင်းဆိုသည် မှာ လည်း ထိုအချက်များ တိတိကျကျ မပါရှိက သမိုင်းအင်္ဂါနှင့် မညီ။

ထို့ကြောင့် လည်း ဤဖြစ်ရပ်ဇာတ်ကြောင်း၏ အမည်ကို 'ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ၏ သမိုင်းကြောင်း' ဟု အမည်မမှ ညွှဲခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ဤဖြစ်ရပ်သည် စာရေးသူကိုယ်တိုင် တကယ်တွေ့ထိ သိရှိခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်။

ထို့ကြောင့် လည်း စာရေးသူသည် ရဲရဲတင်းတင်း ရေးဝံ့သည် ၊ ဟုတ်၏ မှန်၏ ဟု အာမခံရဲသည်။ ။

ထို့ပြင် စာရေးသူနှင့် အတူ တွေ့ထိသိရှိခဲ့ကြသော လုပ်ဖော်လုပ်ဖက် (ကွယ်လွန်သူတို့ မှ အလွယ်တကူ တွေ့သိနိုင်ကြသည့် လက်လှမ်းမီသော) ရဲဘော်တို့ ရှိရာသို့ ဤစာမူကို ပေးပို့မည်၊ ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးခိုင်းမည်၊ ထို့နောက် ထင်မြင်ချက်များ ၊ သို့မဟုတ် မှတ်ချက်များကို တောင်းမည်။ ထို့နောက် ထိုမှတ်ချက်များကို ဤ 'ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီဆိုသည် မှာ ' စာတမ်းရှေ့တွင် တန်းစီ၍ ထည့်မည်။

ဤအချက်သည် စာတတ်သူတို့ အတွက် အတော်ချည်း ခိုင်လုံစိတ်ချ

ဖွယ်သော အထောက်အထားများ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်၏ ဟု စာရေးသူက စိတ်ချ ယုံကြည်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် လည်း ယုံကြည်သည့် အတိုင်း ပြလိုက်သည်။ ။

စာရေးသူသည် နောက်တစ်ချက်ကို မကြောက်မရှက် ဝန်ခံပါဦးမည်။ ။

ဤ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီဆိုသည် မှာ ဘဝဇာတ်ကြောင်းတွင် အရေးကြီးသော ဇာတ်ကောင်အချို့ ပါဝင်လျက်ရှိရာ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ထိုအချို့ထဲမှ ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ခပ်ပြောင်ပြောင် ဝန်ခံပါသည်။ ။

ထို့ပြင် ထိုအချို့ဆိုသည့် အရေးကြီးဇာတ်ကောင်များ အနက်၊ စာတတ် သူတို့ အတွက် ကြိုတင်မိတ်ဆက်ပေးလိုသည့် ဇာတ်ကောင် သုံးဦး ရှိပါသေးသည်။ ။

ထိုသုံးဦးအနက် ပထမတစ်ဦးသော ဇာတ်ကောင်သည် အလံနီ သခင်စိုးကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ ပျက်စီးရေးအတွက် ထက်ထက်မြက်မြက် အသုံးတော်ခံပြမည့် လူကြမ်း 'ဗီလိမ်' ဇာတ်လိုက်ကြီးအဖြစ် ပါဝင်လာပါလိမ့်မည်။ ။

ဒုတိယတစ်ဦးသော ဇာတ်ဆောင်သည် လွတ်လပ်ရေး၏ ဖခင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် လူငယ်တွေက လှုပ်ရှားတောင်းဆိုပါလျက် လုံးဝ ပါဝင်အားပေးမှုမပြုဘဲ တပ်မတော်နှင့် ပြည်သူတို့ ကပါ

ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်လာတော့မှ 'မည်ကဲ့သို့ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်လျှင် ငါ ပါဝင် ခေါင်းဆောင်မှုပေးမည်' ဟု ထပ်ဆင့် အကြပ်ကိုင်ရက်သော၊ တွေးကြံရခက် သည့် နက်နဲသော ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်လာပါလိမ့်မည်။

တတိယ တစ်ဦးသော ဇာတ်ကောင်သည် မြန်မာပြည်အဖို့ ကမ္ဘာက သိထားသော ယခုလမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ထိုစဉ်အချိန်က နိုင်ငံရေးအရ အနည်းဆုံး နှစ်ကြိမ်မျှ နေရာပေးအသုံးချမှုကို ရုပ်ပြအဖြစ် 'ဓားစာခံ' လာခဲ့ရသည့် ခံနိုင်ရည်ကို စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် ပြုနိုင်စွမ်းသော ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်လာပါလိမ့်မည်။

လေးစားထိုက်သော စာတတ်သူများ ခင်ဗျာ...

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဇာတ်ဆောင်များ အပြင် အခြားအလားတူ အရေးကြီးသော ဇာတ်ဆောင်များ လည်း ပါဝင်ကြသေးသည့် ဤ 'ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီဆိုသည် မှာ ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်း' အစအဆုံး တစ်လျှောက် လုံးလုံးကို စာရေးသူသည် (ကြားသလိုမဟုတ်ဘဲ) မိမိကိုယ်တိုင် တွေ့သည့် အတိုင်း၊ သိသည့် အတိုင်း၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း ရေးဖော်ထားပါပြီ။ စာတတ် သူတို့ ၏ စိတ်တွင် ရင့်သီးသည် ၊ ရက်စက်သည် ဟု ထင်ချင်ကြလျှင်လည်း ထင်ကြပါလေတော့...

စာတတ်သူတို့ အား အမြဲလေးစားသော

ရန်ကုန်ဘဏ္ဍေ

နိဒါန်း

စာရေးသူသည် သခင်ချစ်မှ တစ်ဆင့် ယူနစ်တွင် ပါဝင်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ခုံဖိနပ်ကွင်းထိုးစီး၊ ပုဆိုးသစ်အောက်ခြေနားကိုဖြု၊ ပြီးလျှင်ထုံး၊ လက်တွင်း ဌိ ကျွန်ုပ်၏ စွန့်စားခြင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကယ်ကောလင်း စာအုပ်ကိုင်ခြင်း မှာ လူငယ်တို့ ၏ နိုင်ငံရေးဖက်ရှင်တစ်မျိုး ဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်သုံး ခဲ့၏။ ဆရာချစ် (သခင်ချစ်)မှ တစ်ဆင့် ငါးယောက်တစ်ဖွဲ့စီ ဖွဲ့ရသည် ။ ထိုအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ကိုသာ သိရ၏။ ကျန်လူများကို သိခွင့်မရ။ ခေါင်းဆောင်နှင့် သာ ဆက်သွယ်ရ၏။ ထိုမှ ၊ ထိုမှ ငါးယောက်အဖွဲ့များကို ပွားယူရ၏။ ထိုငါးယောက်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို တစ်ယူနစ်ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့ကို ယူနစ်ဟု သာ ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ခေါင်းဆောင်ကြီးမှာ သခင်မြ ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်တော်လှန်ရေးအတွက် ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံအပြီး ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် ဖွဲ့ခဲ့သည် ။ စမ်းချောင်းသိုင်း ဦးသွင်ထံ၌ သိုင်းသင်တန်း တက်ခဲ့၏။ ကျောင်းဆရာဗိုလ်ညို (လက်ရုံးတပ်) က စစ်သင်တန်းပေး၏။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တွင် ဆက်လှုပ်ရှားသည် ။ ကျောင်းဆရာတစ်ယောက် ထံမှ ရသော ကျောက်ပုံလက်လှည့်ဖြင့် စာရွက်စာတမ်းများ ကိုယ်တိုင် ဖြန့်ခဲ့ ၏။ ကိုယ်တိုင် ပန်းချီဆွဲ၏။ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံအဖွဲ့၊ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ စသည့် အမည်များကို သုံးစွဲခဲ့၏။ အသုံးပြုသော ဝေါဟာရများမှာ နဂါးနီထုတ် စာအုပ်များမှ ဖြစ်သည် ။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အိမ်တို့ မှာ တုတ်ထောက် တံခါးများကို သုံးကြ၏။ ထိုတံခါးတို့ တွင် ည

ဘက်၌ တိတ်တဆိတ် စာရွက်များကို ကပ်လိုက်၏။ နံနက်လင်းသော်
တံခါးများကို တုတ်များ ဖြင့် ထောက်လိုက်ကြသဖြင့် စာရွက်များကို လူ
မတွေ့နိုင်တော့ချေ။ စာရွက်များမှာ တံခါးနှင့် အတူ
အပေါ်ထောင်နေသဖြင့် ကောင်းကင်မှ ကြည့်မှ သာ ဖတ်နိုင် မည် ဖြစ်
၏။ ဤသို့ ဝါဒဖြန့်မှု အခက်အခဲကို တွေ့ခဲ့ရသည် ။

ဂျပန်တော်လှန်ရေးအတွက် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ရာ သခင်
တင်မြနှင့် တွေ့၏။ ခေါင်းဆောင်နှင့် ဆွေးနွေးမည်ဆိုသဖြင့် ပြန်ခဲ့၏။
အပြန် အလှန်အားဖြင့် သခင်စိုးနှင့် သာ တွေ့ဆုံလိုသည် ဟု ပြောခဲ့၏။
သခင်စိုး ရောက်လာရာ မဆွေးနွေးမီ ကွန်မြူနစ်သင်တန်းပေး၏။ ပြီးသ
ည့် အခါ ဒေးဒရဲချောင်းဖျားတွင် ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပ၏။ ကိုဇော်ဖေ (သ
ခင်မြသွင်၏ ညီ) က စီစဉ်ပေး ၏။ သခင်ချစ်၊ ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး၊ ကို
အောင်ကြီး၊ ကိုမောင်မောင်၊ ဗဆွေလေး (ရန်ကုန်ဘဆွေ) တို့ ပါဝင်ကြ
၏။ ထားဝယ် ဗဆွေကြီးမှာ နောက်မှ ရောက်လာ၏။ မဆွေးနွေးမီ သခင်
စိုးက ဆွေးနွေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ မင်းတို့ အဖွဲ့ကို ဘယ်လိုခေါ်သ
လဲဟု မေး၏။ ကိုမောင်မောင် က 'ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီ' ဟု ဖြေ
လိုက်၏။ ကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ ကိုမောင်မောင်သော်လည်းကောင်း 'ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံအဖွဲ့' အမည်တပ်လျက် စာရွက်စာတမ်းများ ဝေခွဲ
ဖူးရာ၊ ယင်းတို့ ကို စွဲလျက် 'ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီ' ဟု ဖြေလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။ ထိုမှ စလျက် 'ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီ' ဖြစ်လာ၏။

'ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ' အမည်ကို ထားဝယ်ဗဆွေကြီး ပေးခြင်း
မဟုတ်၊ ရန်ကုန်ဘဆွေလေး ပေးခြင်းလည်း မဟုတ်၊ ကိုမောင်မောင်
ပေးခြင်း ဖြစ်သည် ။ တော်လှန်ရေးတပ်ဦး ကြေညာချက် ထွက်လာသ
ည့် အခါ 'ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီ' သည် 'ကွန်မြူနစ်ပါတီ' နှင့် ပူး
ပေါင်းသော ဖက်ဆစ် ဂျပန် တော်လှန်ရေး ပါတီတစ်ရပ်အဖြစ် တည်ရှိ

လာ၏။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူ့ အရေးတော်ပုံပါတီသည် ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဒေးဒရဲချောင်းဖျား ဆွေးနွေးပွဲ၌ ကိုမောင်မောင် အမည်ပေးခြင်းဖြင့် ဂျပန်တော်လှန်ရေးအတွက် ဖွဲ့စည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

ချုပ်လျှင် ယူနစ်သည် ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံအပြီး ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က လျှို့ဝှက်ဖွဲ့စည်းခဲ့သော အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်၏။ ဘီအာရ်ပီ ဟုခေါ်သော 'ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ' မှာ ၁၉၄၄ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဒေးဒရဲချောင်းဖျားဆွေးနွေးပွဲမှ ကိုမောင်မောင် အမည်ပေးခြင်းဖြင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည် ။

*